

18
Langa dag

Frí Björg Einarsson
frá Lundornfelli

er níutíu ára að aldri í dag, fædd að Vínuneyri í Skagafirði hinn 13. sept. 1851.
Foreldrar hennar voru þau, Einar bóndi Hauksson og Vínuneyri g. kona hans, Sigríður Eyjálfsdóttir,
vel metin hjón og vinir; með þeim fluttist hún, gáa að aldri að Hlíðfelli í sínum heim, og dvaldið
þar með þeim til ársins 1885, en í því ári giftist hún sér Kjörtvef Einarssyni frá Lundorn-
felli í Vatnshlí. Eignuðust þau 5 börn. Þau þrjú þeirra í östin, en öfku lifðu Guðlaug, kona
Sigmundar Kristinssonar forstjóra Samvinnufélags, og séra Tryggvi H. Thorsen,
prestur að Hlíðfelli, komu þau Önnu Thorsensu frá Kirkjubæ í Rangárvöðnum.

Árið 1907 lét séra Kjörtvef af þessu lífi og fluttist þau hjónin þó til Reykjavíkur, og
þar aðalast séra Kjörtvef þá ein ári síðar, 1910. Dvaldið nú frá Björg, eldri kona
með börnum sínum Guðlaugu og Tryggva hjó ársins 1915, að hún þá um hana tíð fót undir
stóðu konuna stóran í Blönduósi; gæddi hún þá störfi í húsnæði. Haustið 1917
kom hún aftur til Reykjavíkur, en sumarið 1918 fluttist hún til Tryggva sonar síns, sem þá
var prestur að Hlíðfelli í Skagafirði, og dvaldið þau lengur en ymsið hjó konunnar og
Önnu konu hans da hjó Guðlaugu dóttur síni og manni hennar, Sigmundi forstjóra. Hjó þess
dvala hún nú í heimili þeirra við Bærugötu nr. 7 hér í Reykjavík.

Þótt frá Björg Einarsson hafi mestan hluta af sínum dvalið í forðum landi, hafi
hún og kona mín að þessu kosti, að kynast henni og höfum hennar hún síðari ár, um vestrar
aldarþjóðungrar stíð. Þyngdu henni þessi þessar í presta stóla árum Tryggva sonar hennar,
og hafa þau haldið á síðum; en þau kynni sínur, hversu ástíð hafið samband
getur verið og innleggast milli gæðs barns og þessu þessu máður. Sonarinn
sínum, þótt sá vori, þótt frá Björg með stöðfestu mikilli og undirgefin undir gæð
virkni, enda er hún hún kona og gæðstíð.

Frú Þjörg Einarsdóttir er eigi einungis með henni og með fyrir manni hennar sattu, heldur
 og fyrir góðar gáfur og góðslyndi. Hinn líti hennar og hennar vinnsla hennar, séro Hjórtíðs,
 var endursýnd fyrir góðslyndi og góðslyndi alla; góðslyndi, en bág áttu og um sátt d búið,
 minna og málleysingja. Þetta, sem og það annað, er óg hafi; fann orðum sagt um málkís-
 hennar þessa, min og vera samkignislag samrætt allra hennar mörgu manna, hennar myndra,
 en best þekkja til og regnt hafa.

Andlegg af hjótri og óbilandi sálarfæri frá Þjargar hafi ávallt mikið verið og virðist
 það sem óstærkt ~~vera~~ með öllu; en hennar búið hennar sem að nokkru tákni d færi,
 ein hennar hennar. Hú þar hennar, i hennar hennar allri sinni, notid fríðar lög ástíðis

2.

og málkignis hennar frá Endlaugar dættur sinnar og manna hennar, minna hennar mörgu
 ástíðis og glæðistanda frá óstærktodennu sinnu og hjótri líti, frá manni hennar og stærkt-
 ástíðis hennar, en málkís var afkastad og málkís óstærkt til glæðis og góðs. Þar hafi
 i hennar til góðs og góðs manna fyrir samstærktid og blessumarilis úvæðis þessa, en
 hennar þessi d líti með góðum ástíðis i hennar löngu refstærkt sinni.

Háaldraða hennar hennar. Hinn líti hafi vanda manna þinna og vinnu óstærkt þessa hennar
 og stíð, að afstíðald fítt megi verda frá stjark, blessumarilis og fagurt. Við, hennar,
 viljum hennar megi vera með i þennar hofi.

Reykjavík, 13. Sept. 1941.

Jón T. Jónsson.

19

4

Salan þrælt míns og andleghs atgjörvi frá Þýngan vindi. Og veru öðhert með öllu,
þrátt fyrir þeim, húa aldurs þessars, en líkumsteraffar fælni að þessum, ^{minnum} ^{þessum}.
Þú for þeim notid á stríðis og mættu ggiðssemi, frá Guðlauga, dóttur síns og manna
þessars, minning þessu mörgu gleðistunda frá fyrri tíð á öðrum, fódum sínum í
fóðum laudi, þakleliti í þessa til gæðu og manna fyrir alla þá blessun og gæfu, en
þeim hálfi undid að njótandi í þessu löngu afbrætt síni.